

Aeneas és Dido

„Így hát a nagy ember

elhagyta Karthágót...”

Joszif Brodskij: *Dido és Aeneas*)

1

Dido, királynőm, nem látlak soha.
A hullámok meanderei kéken
futnak, mint Ariadné fonala,
s vezetnek új hazába, hol a népem

tán Minotaurusszá változik bús
nászunk után – miatt? –, hisz labirintus
bejárataul tárult szép öled,
s mi összebogozott, a gyűlölet

fonalaként fog visszagombolyodni
néped kezébe népemnek kezéből.
Találkozom hát véled újra – végül

együtt fogunk mi árnyakként bolyongni,
s a vér-iszamós csatatereken
is vágytól síkos öled keresem.

2

(Baka István *Égtájak célkeresztjén* című kötetéből.)

← [Előző](#)
[Következő](#) →